CONSILIUM

DA

GENERALSEKRETARIATET FOR RÅDET

ARKIVSAMLING

En retsunion: fra Paris til Lissabon

Historien om Den Europæiske Unions traktater

MARTS 2012

Bemærkning

Denne brochure er fremstillet af Generalsekretariatet for Rådet og er kun til informationsbrug.

Yderligere oplysninger om Det Europæiske Råd og Rådet kan fås på følgende websteder:
www.european-council.europa.eu
www.consilium.europa.eu

eller ved henvendelse til Generalsekretariatet for Rådet, Informationsafdelingen, på følgende adresse:

Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Tlf. +32 22815650
Fax +32 22814977
www.consilium.europa.eu/infopublic

Yderligere oplysninger om EU fås på internet via Europaserveren (http://europa.eu)

Katalogoplysninger findes bagest i denne publikation

Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2012

ISBN 978-92-824-3504-5
doi:10.2860/76167

© Den Europæiske Union, 2012
Eftertryk tilladt med kildeangivelse

Printed in Belgium

Trykt på hvidt papir bleget uden brug af frit klor (ECF)

En retsunion: fra Paris til Lissabon

Historien om Den Europæiske Unions traktater

Indhold

Forord 4

Indledning 5

1950-1960: fra de grundlæggende traktater til fusionstraktaten 6

1970'erne: de finansielle og institutionelle traktater, den første tiltrædelsestraktat 10

1980'erne: fællesakten og tiltrædelsestraktater 12

1990'erne: traktaten om Den Europæiske Union og tiltrædelsestraktater 14

Traktaterne i det 21. århundrede 17

Fra Paris til Lissabon: kronologisk oversigt over traktaterne 21

Forord

Denne brochure skildrer baggrunden for Europas opbygning gennem traktaterne. Den er udarbejdet som supplement til plakaten »Den Europæiske Unions traktater« i den historiske serie (arkivet).

Brochuren henvender sig til akademiske kredse, forskere og enhver med særlig interesse for den europæiske integrations historie.

I bilaget findes en kronologisk oversigt over traktaterne.

Traktatteksterne i deres helhed findes på webstedet: (http://eur-lex.europa.eu).

Bemærkninger eller forslag kan sendes via e-post til følgende adresse: (dgf2.transparency@consilium.europa.eu).

Indledning

Traktaterne er fundamentet for Den Europæiske Union (EU). De forhandles af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer og vedtages efter fælles aftale. De undertegnes af alle disse stater og ratificeres i overensstemmelse med de respektive forfatningsmæssige bestemmelser. De træder først i kraft, når denne proces er afsluttet, og kun hvis hver etape er fuldført.

En gennemgang af historien bag disse traktater giver mulighed for at

- følge EU's udvikling som et økonomisk og politisk fællesskab, der engagerer sig på stadigt flere og mere komplekse områder
- observere, hvordan medlemsstaterne skridt for skridt har tacklet nye interne og internationale udfordringer
- skildre den gradvise udvikling af et EU, der forener folk og stater og har gjort retsreglerne til en grundlæggende værdi og et grundlæggende mål.

1950-1960: fra de grundlæggende traktater til fusionstraktaten

I forlængelse af Robert Schumans erklæring den 9. maj 1950, hvor han opfordrede Frankrig og Tyskland til at sammenlægge deres kul- og stålproduktion, blev **traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF-traktaten)** undertegnet den 18. april 1951 i Paris. Den trådte i kraft den 23. juli 1952 for en periode på 50 år efter ratificering i Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Italien, Luxembourg og Nederlandene (De Seks). Den udløb således den 22. juli 2002.

Denne første traktats umiddelbare formål var at oprette et fælles marked for kul og stål, der var den tids strategiske råvarer. Den havde desuden til formål at danne grundlaget for et økonomisk fællesskab, der gradvist udviklede sig til et politisk fællesskab. Traktaten, som oprettede Den Høje Myndighed, en forsamling, et særligt ministerråd og en domstol, var udgangspunktet for de institutioner, som udgør Den Europæiske Union i dag.

Kort efter oprettelsen af EKSF forelagde Frankrig et udkast til en overnational militær integration. Således undertegnede de seks medlemmer af EKSF den 27. maj 1952 i Paris en **traktat om oprettelse af Det Europæiske Forsvarsfællesskab**. Den lagde op til oprettelse af en europæisk hær. Teksten blev imidlertid ikke ratificeret af den franske Nationalforsamling, der den 30. august 1954 udsatte drøftelserne på ubestemt tid. Traktaten om Det Europæiske Forsvarsfællesskab trådte derfor ikke i kraft. Afvisningen af traktaten betød, at man også opgav udkastet til traktat om Det Europæiske Politiske Fællesskab, som den var forbundet med. Dette traktatudkast var udarbejdet af EKSF's ad hoc-forsamling og blev forelagt for repræsentanterne for regeringerne for De Seks den 10. marts 1953.

Da Det Europæiske Forsvarsfællesskab var slået fejl, blev den europæiske konstruktion koncentreret om de økonomiske sektorer. Efter Messinakonferencen den 1.-2. juni 1955 blev der oprettet et udvalg under ledelse af den belgiske udenrigsminister, Paul-Henri Spaak, der skulle udarbejde en model for et europæisk fællesmarked. Udvalgets arbejde mundede ud i to tekstforslag, der også er kendt under navnet »Romtraktaterne«, idet de blev undertegnet af De Seks den 25. marts 1957 i Rom. De trådte i kraft den 1. januar 1958.

© Den Europæiske Union

Undertegnelse af EØF- og Euratomtraktaterne (den 25.3.1957 i Sala degli Orazi e Curazi, Capitol, Rom)

Med den første traktat blev **Det Europæiske Økonomiske Fællesskab** (EØF) oprettet. Den udvidede principperne i EKSF-traktaten til også at gælde en række nye områder. I medfør af EØF-traktaten blev der således oprettet et fællesmarked, der byggede på fri bevægelighed for personer, tjenesteydelser, varer og kapital, og en toldunion, og der blev indført fælles politikker, bl.a. landbrugspolitikken og handelspolitikken. Traktatens formål var gennem realiseringen af en række økonomiske mål at bidrage til opbygningen af et politisk Europa.

Signatarstaterne viste således, at de var »besluttet på at skabe grundlag for en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk« (præamblen til EØF-traktaten).

Med den anden traktat blev **Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom)** oprettet. Formålet med Euratom var at koordinere og dele forskningsprogrammer på det civile nukleare område.

Italiensk plakat, der viser undertegnelsen af Romtraktaterne den 25. marts 1957

© Den Europæiske Union

Den samme dag, den 25. marts 1957, blev **konventionen vedrørende fælles institutioner for De Europæiske Fællesskaber** undertegnet. Med denne konvention blev en forsamling, en domstol og et økonomisk og socialt udvalg oprettet som fælles institutioner for EØF, Euratom og EKSF.

Den associeringsordning for de oversøiske lande og territorier, der var fastlagt i EØF-traktaten ([1]), fandt anvendelse på De Nederlandske Antiller for olieprodukters vedkommende i medfør af **protokollen vedrørende De Nederlandske Antiller**, der blev undertegnet den 13. november 1962 i Bruxelles og trådte i kraft den 1. oktober 1964.

Den 1. juli 1967 efter den tomme stols krise, hvor Frankrig nægtede at deltage i møderne i Rådet og dets organer, trådte en af de første større institutionelle ændringer i kraft: **traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber**, bedre kendt under navnet »fusionstraktaten«, som De Seks havde undertegnet den 8. april 1965. De tre fællesskaber fik fra da af et fælles Råd, en fælles Kommission og et fælles budget. Med denne traktat blev De Faste Repræsentanters Komité (Coreper) desuden en institution ifølge traktatens artikel 4, hvori der stod, at en komité, der blev sammensat af medlemsstaternes faste repræsentanter, havde til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, den fik tildelt af Rådet.

([1]) Bilag IV til EØF-traktaten: oversøiske lande og territorier, på hvilke bestemmelserne i fjerde del af traktaten finder anvendelse.

1970'erne: de finansielle og institutionelle traktater, den første tiltrædelsestraktat

I 1970'erne fortsatte de institutionelle reformer, og de finansielle reformer blev påbegyndt.

I forlængelse af Rådets afgørelse af 21. april 1970, som betød, at Fællesskabernes finansieringsordning, der byggede på nationale bidrag, blev erstattet af en ordning med egenfinansiering, blev der undertegnet to traktater:

- Den 22. april 1970: **Luxembourgtraktaten, der ændrede visse budgetmæssige bestemmelser**. Den trådte i kraft den 1. januar 1971. Europa-Parlamentet fik en række budgetmæssige beføjelser, og to nye hovedtyper af egne indtægter så dagens lys: landbrugsafgifter og toldafgifter ([2]).

- Den 22. juli 1975: **Bruxellestraktaten, der ændrede visse finansielle bestemmelser**. Den trådte i kraft den 1. juni 1977. Europa-Parlamentet fik beføjelse til at forkaste budgettet som helhed og give Kommissionen decharge til at gennemføre det. Revisionsretten blev oprettet.

Disse to traktater, der ændrede Romtraktaten, markerede starten på delingen af budgetbeføjelserne mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

Traktaten af 10. juli 1975 om ændring af protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank blev også undertegnet i Bruxelles og trådte i kraft den 1. oktober 1977. I en tid præget af international valutakrise gav denne traktat Styrelsesrådet for Den Europæiske Investeringsbank (EIB) kompetence til at ændre fastlæggelsen af regningsenheden og omregningsmetoden mellem denne og de nationale valutaer.

([2]) Rådets afgørelse 70/243/EKSF, EØF, Euratom af 21.4.1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med fællesskabernes egne indtægter.

I samme periode blev **traktaten om Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongeriges tiltrædelse** af EØF og Euratom undertegnet den 22. januar 1972 og trådte i kraft den 1. januar 1973. Desuden fastsatte Rådets afgørelse af 22. januar 1972, at de også skulle tiltræde EKSF. I mellemtiden trak Norge sig ud af tiltrædelsesprocessen ([3]) efter det negative udfald af en folkeafstemning den 25. september 1972.

© Den Europæiske Union

Edward Heath undertegner tiltrædelsestraktaten for Det Forenede Kongerige (den 22.1.1972 i Egmontpalæet, Bruxelles).

([3]) Afgørelse truffet af Rådet for De Europæiske Fællesskaber den 1. januar 1973 om tilpasning af dokumenter vedrørende nye medlemsstaters tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber.

1980'erne: fællesakten og tiltrædelsestraktater

Fra 1979 fandt der ændringer sted i de politiske regimer i Sydeuropa. For at stabilisere genindførelsen af demokratiet i Grækenland og styrke landets økonomi blev **traktaten om Grækenlands tiltrædelse** af De Europæiske Fællesskaber undertegnet den 28. maj 1979 i Athen. Den trådte i kraft den 1. januar 1981. **Traktaten om Spaniens og Portugals tiltrædelse** blev endvidere undertegnet den 12. juni 1985 i Madrid og Lissabon og trådte i kraft den 1. januar 1986. De Seks og senere De Ni og De Ti blev herefter kendt som De Tolv.

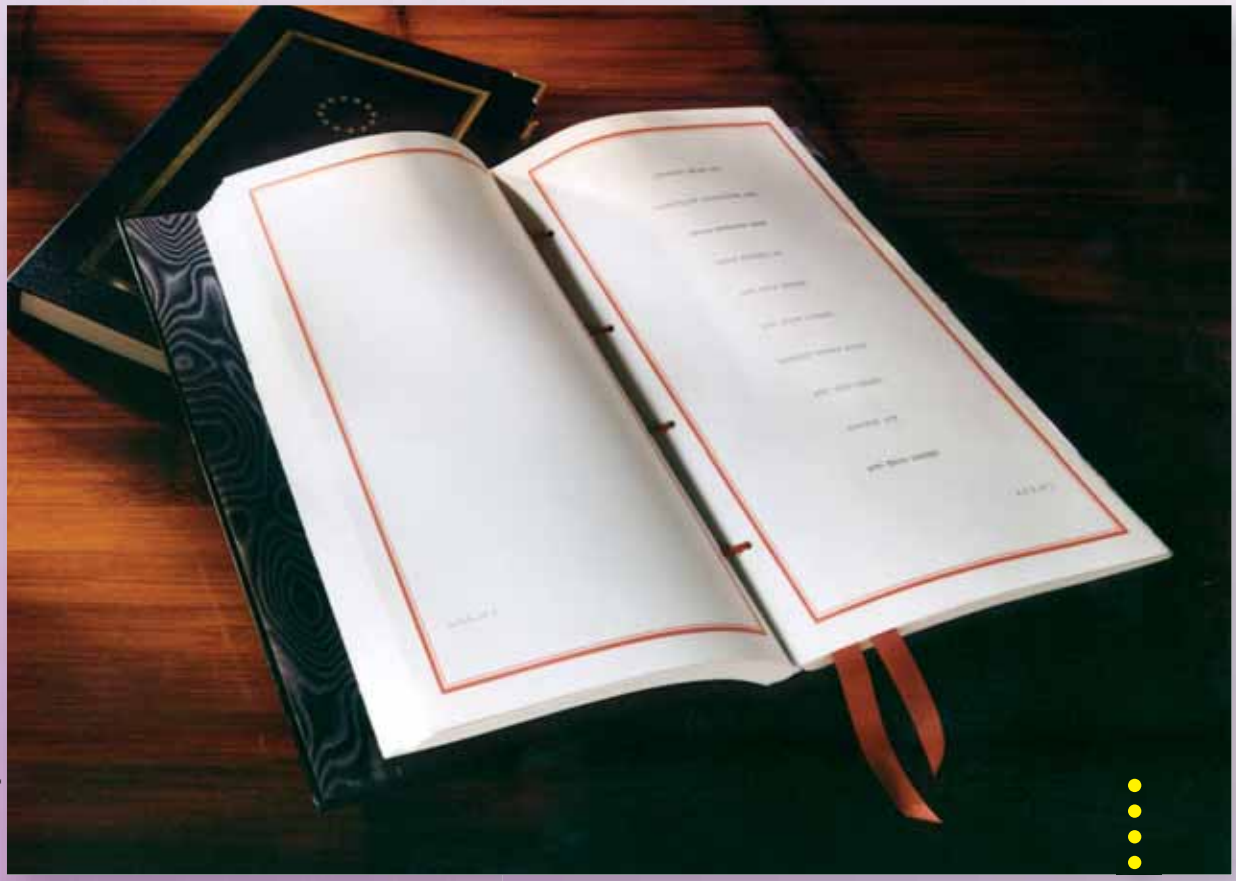

© Den Europæiske Union

Fællesakten, reproduktion i Rådets arkiver

Efter folkeafstemningen den 23. februar 1982, der blev afholdt af Grønlands Hjemmestyre, fastsatte **traktaten om Grønland**, der blev undertegnet den 13. marts 1984, at Grønland udtrådte af fællesskabstraktaterne og indgik i ordningen for de oversøiske territorier.

De Tolv undertegnede **den europæiske fælles akt** den 17. februar i Luxembourg og den 28. februar 1986 i Haag for at give den europæiske konstruktion nye politiske og økonomiske impulser. Traktaten trådte i kraft den 1. juli 1987. Kommissionens daværende formand, Jacques Delors, sammenfattede fællesaktens mål således i februar 1987 i Europa-Parlamentet: »Fællesakten er kort sagt en forpligtelse til samtidig at skabe et stort marked uden grænser, større økonomisk og social samhørighed, en europæisk politik for forskning og teknologi og et styrket europæisk monetært system, at sætte gang i et socialt Europa og at gøre en betydelig indsats for miljøet.«

Fællesakten indførte et indre marked og fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital fra den 1. januar 1993. Fællesskabernes kompetenceområder blev udvidet (miljø, forskning, teknologisk udvikling), og Rådet fik mulighed for at stemme med kvalificeret flertal. Europa-Parlamentets lovgivningsbeføjelser blev styrket med indførelsen af proceduren med samstemmende udtalelse og samarbejdsproceduren. Dette var begyndelsen på en gradvis udvidelse af Europa-Parlamentets beføjelser for hver ny traktat som medlovgiver sammen med Rådet, samtidig med at antallet af områder, hvor Rådet traf afgørelse med kvalificeret flertal i stedet for med enstemmighed, steg.

I fællesakten blev Det Europæiske Råd nævnt for første gang. Endelig indeholdt fællesakten bestemmelser om Det Europæiske Politiske Samarbejde (EPS), dvs. udenrigspolitisk samarbejde, der blev holdt adskilt fra fællesskabsbestemmelserne.

1990'erne: traktaten om Den Europæiske Union og tiltrædelsestraktater

I forlængelse af to regeringskonferencer, der blev indledt den 15. december 1990 i Rom, blev **traktaten om Den Europæiske Union** undertegnet den 7. februar 1992 i Maastricht. Den trådte i kraft den 1. november 1993.

Denne traktat oprettede en europæisk union, der byggede på tre søjler: de tre europæiske fællesskaber (EF), den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og samarbejdet om retlige og indre anliggender (RIA).

Inden for første søjle blev Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) igangsat. Den førte til, at den fælles mønt, euroen, blev sat i omløb den 1. januar 2002. Fællesskabernes kompetenceområder blev udvidet inden for miljø, forskning, industripolitik og samhørighedspolitik. Med indførelsen af den fælles beslutningsprocedure på lovgivningsområdet fik Europa-Parlamentet beføjelser til at vedtage retsakter sammen med Rådet. Proceduren med samstemmende udtalelse og samarbejdsproceduren blev udvidet til nye områder, og det samme gjaldt afstemning med kvalificeret flertal i Rådet. Revisionsretten, der blev oprettet i 1975, blev den femte europæiske institution, og Regionsudvalget blev nedsat.

Inden for anden søjle indarbejdede og udviklede FUSP ordningerne og resultaterne fra EPS og banede vejen for en fælles politik på sikkerheds- og forsvarsområdet.

Inden for tredje søjle (RIA) indeholdt traktaten bestemmelser vedrørende kontrollen ved de ydre grænser, terrorbekæmpelse, oprettelse af Europol, indførelse af en fælles asylpolitik, bekæmpelse af ulovlig indvandring samt strafferetligt og civilretligt samarbejde.

For at stimulere den økonomiske vækst blev **Den Europæiske Investeringsfond** oprettet ved en retsakt, der blev undertegnet den 25. marts 1993. Den trådte i kraft den 1. maj 1994.

Traktaten om Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse blev undertegnet den 24. juni 1994 på Korfu og trådte i kraft den 1. januar 1995. Norge, der også undertegnede traktaten, trak sig ligesom i 1972 ud af tiltrædelsesprocessen efter folkeafstemningen den 28. november 1994.

© Den Europæiske Union

Det Europæiske Råds møde på Korfu (den 24.6.1994)

Den 29. marts 1996 blev der indledt en ny regeringskonference i Torino for at forberede en revision af traktaterne i henhold til artikel N i traktaten om Den Europæiske Union. Efter konferencen blev **Amsterdamtraktaten** undertegnet den 2. oktober 1997, og den trådte i kraft den 1. maj 1999. Traktaten havde til formål at imødekomme behovet for en tilpasning af institutionerne og beslutningsprocessen. Den var også et udtryk for medlemsstaternes vilje til at bringe EU tættere på borgerne og indeholdt derfor bestemmelser om åbenhed.

Desuden blev begreberne bæredygtig udvikling og ligestilling mellem mænd og kvinder fremhævet, og princippet om respekt for menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstatsprincippet blev forudsætninger for EU-medlemskab.

Europa-Parlamentets beføjelser blev styrket igen ved en udvidelse af den fælles beslutningsprocedure til nye områder og muligheden for at godkende eller forkaste udnævnelsen af den indstillede formand for Kommissionen. FUSP blev endvidere styrket gennem oprettelse af en stilling som højtstående repræsentant ([4]) og etablering af tættere forbindelser med Den Vesteuropæiske Union (WEU).

Schengenreglerne (som består af Schengenaftalen af 14.6.1985, Schengenkonventionen af 19.6.1990 og en række gennemførelsesforanstaltninger) blev integreret i EU ved en protokol, der er knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten. Disse regler omfattede to samarbejdsområder: harmonisering af kontrollen ved de ydre grænser og styrkelse af politisamarbejdet og det retlige samarbejde. Der blev skabt et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Bestemmelserne om visum, asyl, indvandring og civilretligt samarbejde blev overført fra tredje til første søjle og kom dermed ind under fællesskabsmetoden.

Endelig fastsatte traktaten betingelserne for, at de medlemsstater, der ønskede det, kunne få tilladelse til at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde.

([4]) En opgave, som generalsekretæren for Rådet varetager.

Traktaterne i det 21. århundrede

I en erklæring, der er knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten, fastslås det, at »en forstærkning af institutionerne er en uomgængelig forudsætning for afslutningen af de førstkommende tiltrædelsesforhandlinger«. Der blev derfor afholdt en ny regeringskonference til revision af traktaterne, allerede da tiltrædelsesforhandlingerne med de øst- og sydeuropæiske kandidatlande blev indledt i 1998. **Nicetraktaten** blev således undertegnet den 26. februar 2001 og trådte i kraft den 1. februar 2003. Den indeholdt nye tilpasninger af de institutionelle bestemmelser med henblik på et EU, der blev udvidet til 25 medlemmer. **Traktaten om Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse** blev undertegnet den 16. april 2003 i Athen. Den trådte i kraft den 1. maj 2004.

© Den Europæiske Union

Undertegnelsen af Nicetraktaten (den 26.2.2001 i Nice)

I en »erklæring om Unionens fremtid«, der er knyttet som bilag til Nicetraktaten, blev det fastsat, at der skulle afholdes en regeringskonference i 2004. Der blev indkaldt til et konvent om Den Europæiske Unions fremtid på Det Europæiske Råds møde i december 2001

i Laeken med henblik på at udarbejde et dokument, der skulle »tjene som udgangspunkt for drøftelserne på den regeringskonference, hvor de endelige afgørelser vil blive truffet«. Dette konvent, som Valéry Giscard d'Estaing var formand for, udarbejdede og foreslog et udkast til en **traktat om en forfatning for Europa**. Traktaten blev forhandlet på en ny regeringskonference i 2003 og 2004 og undertegnet den 29. oktober 2004 i Rom. Den skulle ophæve de tidligere traktater, bortset fra Euratomtraktaten, og erstatte dem med en enkelt forfatningsmæssig tekst. Ratifikationsprocessen blev imidlertid afbrudt som følge af det negative udfald af folkeafstemningerne den 29. maj 2005 i Frankrig og den 1. juni 2005 i Nederlandene.

I mellemtiden blev **traktaten om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse** undertegnet den 25. april 2005 i Luxembourg. Den trådte i kraft den 1. januar 2007.

Eftersom forfatningstraktaten ikke kunne træde i kraft, blev der indledt nye forhandlinger i 2007, der førte til **Lissabontraktaten**, som blev undertegnet den 13. december 2007 og trådte i kraft den 1. december 2009.

© Den Europæiske Union

Familiefoto i forbindelse med undertegnelsen af traktaten om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse (den 25.4.2005 i Luxembourg)

Lissabontraktaten har til formål at forbedre den institutionelle effektivitet og styrke Unionens demokratiske karakter. Unionen bygger nu på to traktater: traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som erstatter traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Euratomtraktaten, der også ændres ved Lissabontraktaten, gælder fortsat for et ubegrænset tidsrum ([5]).

EU får ved Lissabontraktaten status som juridisk person og to nye institutioner: Den Europæiske Centralbank (ECB) og Det Europæiske Råd med en formand, som vælges for to et halvt år. Den søjlestruktur, der blev indført ved Maastrichttraktaten, forsvinder.

Afstemningsreglerne i Rådet ændres ved indførelsen af et system med dobbelt flertal (af medlemsstaterne og af befolkningen). Europa-Parlamentets rolle som medlovgiver sammen med Rådet styrkes, ved at fælles beslutningstagning bekræftes som den almindelige lovgivningsprocedure. Traktaten indeholder en række bestemmelser, der har til formål at styrke Unionens demokratiske karakter. Ud over udvidelsen af Europa-Parlamentets beføjelser er der især tale om bestemmelser om inddragelse af de nationale parlamenter i beslutningsprocessen og om borgerdeltagelse (for eksempel gennem borgerinitiativet ([6]). Lissabontraktaten giver Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samme juridiske status som traktaterne.

For første gang fastsættes det, at en medlemsstat kan udtræde af EU: »Enhver medlemsstat kan i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser beslutte at udtræde af Unionen.« ([7])

Traktaten om Kroatiens tiltrædelse blev undertegnet den 9. december 2011 i Bruxelles. Det forventes, at den træder i kraft den 1. juli 2013 ([8]).

I øjeblikket overvejes der flere ændringer af Lissabontraktaten.

Fortsættelse følger ...

([5]) EKSF-traktaten udløb den 23.7.2002.

([6]) Artikel 11, stk. 4, i TEU.

([7]) Artikel 50, stk. 1, i TEU.

([8]) Forudsat at alle ratifikationsinstrumenterne er deponeret inden denne dato.

DEN EUROPÆISKE UNION

1951-2011: 60 ÅR MED EN RETSUNION

DEN EUROPÆISKE UNIONS TRAKTATER

VIGTIGSTE ETAPER OG UNDERTEGNELSER

Lissabon: den 13. december 2007

- Det Europæiske Råd bliver en institution
- Rådet og Europa-Parlamentet deler den lovgivende myndighed
- De nationale parlamenter inddrages
- EU får status som juridisk person
- Chartret om grundlæggende rettigheder

Undertegnelsen af traktaten den 13. december 2007 i Lissabon

Nice: den 26. februar 2001

- Reform af institutionerne med henblik på en Union med 27 medlemmer

Amsterdam: den 2. oktober 1997

- Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed
- Integration af Schengenreglerne
- Menneskerettigheder
- Ligestilling mellem kønnene
- Bæredygtig udvikling
- Den højtstående FUSP-repræsentant
- Krisestyringskapacitet

Undertegnelsen af traktaten om Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse den 25. april 2005 i Luxembourg

Maastricht: den 7. februar 1992

- Den Europæiske Union fødes
- Den Økonomiske og Monetære Union
- Euroen forberedes
- Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)
- Retlige og indre anliggender (RIA)

Fællesakten: den 17. og 28. februar 1986

- Kvalificeret flertal
- Lovgivningssamarbejdet mellem Rådet og Europa-Parlamentet indledes
- Hen imod et stort indre marked
- Udenrigspolitisk samarbejde
- Det Europæiske Råd nævnes for første gang

Undertegnelsen af EØF-traktaten og Euratomtraktaten den 25. marts 1957 i Rom

Rom: den 25. marts 1957

- To grundtraktater: *»... en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk«* (præamblen til EØF-traktaten)
  - Gradvis indførelse af et fælles marked (EØF)
  - Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom)

Paris: den 18. april 1951

- Første grundtraktat:
  - Fælles marked for tidens strategiske produkter: kul og stål

Den 18. april 1951: EKSF oprettes ved Paristraktaten: Paul van Zeeland, Belgiens udenrigsminister, Joseph Bech, Luxembourgs udenrigsminister, Joseph Meurice, Belgiens minister for udenrigshandel, Carlo Sforza, Italiens udenrigsminister, Robert Schuman, Frankrigs udenrigsminister, Konrad Adenauer, Tysklands forbundskansler og forbundsudenrigsminister, Dirk Stikker, Nederlandenes udenrigsminister, og Johannes van den Brink, Nederlandenes økonomiminister.

KRONOLOGI OG IKRAFTTRÆDELSE

2011

Traktaten om Kroatiens tiltrædelse, undertegnet **den 9. december 2011**
Under ratifikation

Lissabontraktaten, **den 1. december 2009**

Traktaten om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, **den 1. januar 2007**

Traktaten om en forfatning for Europa, undertegnet **den 29. oktober 2004**
Ikke trådt i kraft

Traktaten om Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse, **den 1. maj 2004**

Nicetraktaten, **den 1. februar 2003**

Amsterdamtraktaten, **den 1. maj 1999**

Traktaten om Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, **den 1. januar 1995**

Akten om ændring af protokollen vedrørende vedtægterne for EIB: Den Europæiske Investeringsfond, **den 1. maj 1994**

Traktaten om Den Europæiske Union (TEU), **den 1. november 1993**

Den europæiske fælles akt, **den 1. juli 1987**

Traktaten om Spaniens og Portugals tiltrædelse, **den 1. januar 1986**

Traktaten om Grønland, **den 1. januar 1985**

Traktaten om Grækenlands tiltrædelse, **den 1. januar 1981**

Traktaten om ændring af protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank (EIB): Ændring af regningsenheden, omregningsmetode, **den 1. oktober 1977**

Traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser, **den 1. juni 1977**

Traktaten om Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongeriges tiltrædelse, **den 1. januar 1973**

Traktaten om ændring af visse budgetbestemmelser: egne indtægter, **den 1. januar 1971**

Fusionstraktaten, **den 1. juli 1967**

Konventionen om De Nederlandske Antiller, **den 1. oktober 1964**

Konventionen vedrørende fælles institutioner: Forsamlingen, Domstolen og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, **den 1. januar 1958**

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom), **den 1. januar 1958**

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EØF), **den 1. januar 1958**

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Forsvarsfællesskab, undertegnet **den 27. maj 1952**
Ikke trådt i kraft

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF), **den 23. juli 1952**
Udløb den 23. juli 2002

1951

Traktaterne er fundamentet for Unionen. De forhandles og undertegnes af medlemsstaternes repræsentanter, ratificeres af de nationale parlamenter og godkendes af Europa-Parlamentet.

www.consilium.europa.eu

© Den Europæiske Union, 2011 — ISBN 978-92-824-3404-4 — doi:10.2860/33003 — QC-31-11-757-DA-P

Plakaten »Den Europæiske Union 1951-2001: 60 års retsunion« fra 2011, 60 år efter undertegnelsen af den første traktat (EKSF)

Fra Paris til Lissabon: kronologisk oversigt over traktaterne

Indledende bemærkninger

- De oprindelige udgaver af traktaterne og de tilsvarende nationale ratifikationsinstrumenter er deponeret i arkiverne hos Den Italienske Republiks regering (Udenrigsministeriet, Kontoret for Diplomatiske Retstvister), medmindre andet er angivet i »Yderligere oplysninger«.

- Ud over foregående bemærkning vedrører »Yderligere oplysninger« grundtraktatens natur, tilføjelse af bilag til traktaten, en traktats udløb, et ikkeundertegnet traktatudkast, ikkeratificering af en traktat og undtagelser fra anvendelse fastsat i traktaterne.

- Når nye sprog bliver autentiske som følge af de successive tiltrædelser, er det angivet med fed skrift på det tidspunkt, hvor de fremstår som nye autentiske sprog.

- Hver medlemsstats ratifikationsdato svarer til datoen for deponeringen af ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenterne.

- De nævnte signatarer er befuldmægtigede repræsentanter for deres respektive stater.

- Supplerende oplysninger kan findes i databasen hos Aftalekontoret i Rådet for Den Europæiske Union på følgende adresse: http://www.consilium.europa.eu/accords-recherche

- Denne kronologiske oversigt slutter med Lissabontraktaten. Efterfølgende traktater, der er til drøftelse eller ratifikation ([9]), er ikke medtaget. Det bliver de ved en senere ajourføring.

- En liste over ISO-koderne for alle Den Europæiske Unions officielle sprog findes sidst i brochuren.

([9]) F.eks. Kroatiens tiltrædelsestraktat, der blev undertegnet den 9.12.2011 i Bruxelles.

1

Traktat om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab »Paristraktaten«

Dato og sted for undertegnelsen

18. april 1951, »Salon de l'Horloge«, Quai d'Orsay, Paris, Frankrig

Signatarer

Konrad ADENAUER, kansler og udenrigsminister (DE)

Paul VAN ZEELAND, udenrigsminister; Joseph MEURICE, minister for udenrigshandel (BE)

Robert SCHUMAN, udenrigsminister (FR)

Carlo SFORZA, udenrigsminister (IT)

Joseph BECH, udenrigsminister (LU)

Dirk STIKKER, udenrigsminister; Jan VAN DEN BRINK, økonomiminister (NL)

Ikrafttræden

23. juli 1952

Autentisk sprog

FR

Yderligere oplysninger

— Grundtraktat.

— Udløb den 23. juli 2002.

— De oprindelige udgaver af traktaten og de nationale ratifikationsinstrumenter samt de successive tiltrædelsesinstrumenter er deponeret i arkiverne hos Den Franske Republiks regering.

2

Traktat om oprettelse af Det Europæiske Forsvarsfællesskab »EDC-traktaten«

Dato og sted for undertegnelsen

27. maj 1952, »Salon de l'Horloge«, Quai d'Orsay, Paris, Frankrig

Signatarer

Konrad ADENAUER, kansler og udenrigsminister (DE)

Paul VAN ZEELAND, udenrigsminister (BE)

Robert SCHUMAN, udenrigsminister (FR)

Alcide DE GASPERI, udenrigsminister (IT)

Joseph BECH, udenrigsminister (LU)

Dirk STIKKER, udenrigsminister (NL)

Ikrafttræden

Ikke trådt i kraft

Autentiske sprog

DE, FR, **IT**, **NL**

Yderligere oplysninger

— De oprindelige udgaver af traktaten og de nationale ratifikationsinstrumenter samt de successive tiltrædelsesinstrumenter er deponeret i arkiverne hos Den Franske Republiks regering.

— Udkastet til EDC-traktaten var knyttet til traktaten om statutten for Det Europæiske Politiske Fællesskab (EPS), der blev vedtaget på EKSF's ad hoc-forsamling den 10. marts 1953 (overdraget til EKSF's udenrigsministre den 9. marts 1953).

— Udkastet til EPS-traktaten bortfaldt, da EDC blev forkastet.

3 — 4 — 5

Traktat om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, EØF-traktaten) ([10])

Traktat om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, »Euratomtraktaten« ([11])

Konventionen vedrørende fælles institutioner

Dato og sted for undertegnelsen

25. marts 1957, »Sala degli Orazi e Curiazi«, Capitol, Rom, Italien

Signatarer

Paul-Henri SPAAK, udenrigsminister; Jean-Charles SNOY ET D'OPPUERS, generalsekretær i økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen (BE)

Konrad ADENAUER, forbundskansler; Walter HALLSTEIN, statssekretær, udenrigsministeriet (DE)

Christian PINEAU, udenrigsminister; Maurice FAURE, statssekretær, udenrigsministeriet (FR)

Antonio SEGNI, ministerpræsident; Gaetano MARTINO, udenrigsminister (IT)

Joseph BECH, stats- og udenrigsminister; Lambert SCHAUS, ambassadør, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen (LU)

Joseph LUNS, udenrigsminister; Hans LINTHORST HOMAN, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen (NL)

Ikrafttræden

1. januar 1958

Autentiske sprog

DE, FR, IT, NL

Yderligere oplysninger

EØF og Euratom: grundtraktater

([10]) I modsætning til de øvrige protokoller, der fra starten var knyttet som bilag til EØF-traktaten, blev protokollen om statutten for Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Domstol undertegnet den 17.4.1957 i Bruxelles. Ud over de ændringer, den har undergået på grund af de successive traktater, er denne protokol blevet ændret ved Rådets afgørelse af 24.10.1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 319 af 25.11.1988).

([11]) Protokollen om statutten for Domstolen for Det Europæiske Atomenergifællesskab, der er knyttet som bilag til Euratomtraktaten, blev undertegnet den 17.4.1957 i Bruxelles.

6

Konvention af 13. november 1962 om revision af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på at lade den særlige associeringsordning, der er fastlagt i fjerde del af denne traktat, finde anvendelse på De Nederlandske Antiller

»Konventionen om De Nederlandske Antiller«

Dato og sted for undertegnelsen

13. november 1962, Bruxelles, Belgien

Signatarer

Henry FAYAT, viceudenrigsminister (BE)

Rolf LAHR, statssekretær, udenrigsministeriet (DE)

Jean-Marc BOEGNER, ambassadør, formand for den franske delegation ved konferencen (FR)

Carlo RUSSO, understatssekretær, udenrigsministeriet (IT)

Eugène SCHAUS, vicepremierminister og udenrigsminister (LU)

Hans VAN HOUTEN, statssekretær, udenrigsministeriet (NL)

Wim LAMPE, befuldmægtiget minister på De Nederlandske Antiller

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. oktober 1964

EFT E 150 af 1. oktober 1964

Autentiske sprog

DE, FR, IT, NL

Yderligere oplysninger

Knytter en protokol om import af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller som bilag til EØF-traktaten

7

Traktat om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber »Fusionstraktaten« ([12])

Dato og sted for undertegnelsen

8. april 1965, Bruxelles, Belgien

Signatarer

Paul-Henri SPAAK, vicepremierminister og udenrigsminister (BE)

Kurt SCHMUECKER, økonomiminister (DE)

Maurice COUVE DE MURVILLE, udenrigsminister (FR)

Amintore FANFANI, udenrigsminister (IT)

Pierre WERNER, premierminister og udenrigsminister (LU)

Joseph LUNS, udenrigsminister (NL)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. juli 1967

EFT 152 af 13. juli 1967

Autentiske sprog

DE, FR, IT, NL

([12]) Afgørelsen truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedrørende den foreløbige placering af visse af Fællesskabernes institutioner og tjenester (EFT E 152 af 13.7.1967) blev undertegnet og trådte i kraft samme dag som fusionstraktaten.

8

Traktat om ændring af visse budgetbestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber

»Traktaten om ændring af visse budgetbestemmelser«

Dato og sted for undertegnelsen

22. april 1970, Alcide de Gasperi-Bygningen, Europa-Parlamentet, Luxembourg, Luxembourg

Signatarer

Pierre HARMEL, udenrigsminister (BE)

Walter SCHEEL, udenrigsminister (DE)

Maurice SCHUMANN, udenrigsminister (FR)

Aldo MORO, udenrigsminister (IT)

Gaston THORN, udenrigsminister og minister for udenrigshandel (LU)

Hans DE KOSTER, statssekretær, udenrigsministeriet (NL)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. januar 1971

EFT L 2 af 2. januar 1971

Autentiske sprog

DE, FR, IT, NL

9

Traktat vedrørende Kongeriget Danmarks, Irlands, Kongeriget Norges og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og af Det Europæiske Atomenergifællesskab

»Traktaten om Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongeriges tiltrædelse af EØF og Euratom« ([13])

Dato og sted for undertegnelsen

22. januar 1972, Egmontpalæet, Bruxelles, Belgien ([14])

Signatarer

Gaston EYSKENS, premierminister; Pierre HARMEL, udenrigsminister; Jan VAN DER MEULEN, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (BE)

Jens Otto KRAG, statsminister; Ivar NØRGAARD, minister for udenrigsøkonomi; Jens CHRISTENSEN, chef for Departementet for Udenrigsøkonomi, Udenrigsministeriet (DK)

Walter SCHEEL, udenrigsminister; H.-G. SACHS, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (DE)

Maurice SCHUMANN, udenrigsminister; Jean-Marc BOEGNER, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (FR)

Jack LYNCH, premierminister; Patrick HILLERY, udenrigsminister (IE)

Emilio COLOMBO, premierminister; Aldo MORO, udenrigsminister; Giorgio BOMBASSEI FRASCANI DE VETTOR, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (IT)

Gaston THORN, udenrigsminister; Jean DONDELINGER, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (LU)

([13]) For så vidt angår tiltrædelsen af EKSF, jf. afgørelse truffet af Rådet for De Europæiske Fællesskaber af 22.1.1972 vedrørende Kongeriget Danmarks, Irlands, Kongeriget Norges og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, EFT L 73 af 27.3.1972 (dokumenter vedrørende Kongeriget Danmarks, Irlands, Kongeriget Norges og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber).

([14]) På grund af Norges manglende ratifikation blev tiltrædelsestraktaten og de øvrige dokumenter vedrørende tiltrædelsen gjort til genstand for en afgørelse truffet af Rådet for De Europæiske Fællesskaber den 1.1.1973 om tilpasning af dokumenter vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber, EFT L 2 af 1.1.1973.

Norbert SCHMELZER, udenrigsminister; Tjerk WESTERTERP, statssekretær, udenrigsministeriet; E.M.J.A. SASSEN, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (NL)

Trygve BRATTELI, statsminister; Andreas CAPPELEN, udenrigsminister; Søren C. SOMMERFELT, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør (Norge)

Edward HEATH, M.B.E., M.P., premierminister, første skatkammerlord og minister for civiletaterne; Alec DOUGLAS-HOME, K.T., M.P., Hendes Majestæts førsteminister for udenrigs- og commonwealthanliggender; Geoffrey RIPPON, Q.C., M.P., kansler for hertugdømmet Lancaster (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. januar 1973

EFT L 73 af 27. marts 1972 (Dokumenter vedrørende Kongeriget Danmarks, Irlands, Kongeriget Norges og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber)

Autentiske sprog

DA, DE, **EN,** FR, **GA,** IT, NL

Yderligere oplysninger

Negativt folkeafstemningsresultat i Norge den 25. september 1972

10

Traktat om ændring af visse bestemmelser i protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank ([15]): bemyndigelse af Styrelsesrådet til at ændre definitionen af regningsenheden og metoden for omregning til national valuta

Dato og sted for undertegnelsen

10. juli 1975 i Bruxelles, Belgien

Signatarer

Willy DE CLERCQ, finansminister (BE)

Per HÆKKERUP, økonomiminister (DK)

Hans APEL, forbundsfinansminister (DE)

Jean-Pierre FOURCADE, økonomiminister (FR)

Charles MURRAY, statssekretær, Irlands finansministerium (IE)

Emilio COLOMBO, finansminister (IT)

Jean DONDELINGER, overordnet og befuldmægtiget ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (LU)

Laurens J. BRINKHORST, statssekretær for udenrigsspørgsmål (NL)

Michael PALLISER, KCMG, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. oktober 1977

EFT L 91 af 6. april 1978

Autentiske sprog

DA, DE, EN, FR, GA, IT, NL

([15]) Protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank er knyttet som bilag til EØF-traktaten.

11

Traktat om ændring af visse finansielle bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber ([16])

»Traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser«

Dato og sted for undertegnelsen

22. juli 1975, Bruxelles, Belgien

Signatarer

Renaat VAN ELSLANDE, udenrigsminister og minister for udviklingssamarbejde (BE)

Niels ERSBØLL, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (DK)

Hans-Dietrich GENSCHER, udenrigsminister (DE)

Jean-Marie SOUTOU, ambassadør for Frankrig, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (FR)

Garret FITZGERALD, udenrigsminister (IE)

Mariano RUMOR, udenrigsminister, fungerende formand for Rådet for De Europæiske Fællesskaber (IT)

Jean DONDELINGER, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (LU)

Laurens J. BRINKHORST, statssekretær, udenrigsministeriet (NL)

Michael PALLISER, KCMG, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. juni 1977

EFT L 359 af 31. december 1977

Autentiske sprog

DA, DE, EN, FR, GA, IT, NL

([16]) Afgørelsen truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer af 5.4.1977 om den foreløbige placering af Revisionsretten (EFT L 104 af 28.4.1977) blev undertegnet den 5.4.1977 og trådte i kraft den 1.6.1977.

12

Traktat mellem Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (medlemmer af De Europæiske Fællesskaber) og Den Hellenske Republik vedrørende Den Hellenske Republiks tiltrædelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og af Det Europæiske Atomenergifællesskab »Traktaten om Grækenlands tiltrædelse« ([17])

Dato og sted for undertegnelsen

28. maj 1979, Zappeionpalæet, Athen, Grækenland

Signatarer

Wilfried MARTENS, premierminister; Henri SIMONET, udenrigsminister; Joseph VAN DER MEULEN, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (BE)

Niels Anker KOFOED, landbrugsminister; Gunnar RIBERHOLDT, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (DK)

Hans-Dietrich GENSCHER, udenrigsminister; Helmut SIGRIST, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (DE)

Konstantinos KARAMANLIS, premierminister; Georgios RALLIS, udenrigsminister; Georgios CONTOGEORGIS, minister uden portefølje, særligt med henblik på forbindelserne med De Europæiske Fællesskaber (EL)

Jean FRANÇOIS-PONCET, udenrigsminister; Pierre BERNARD-REYMOND, statssekretær, udenrigsministeriet; Luc DE LA BARRE DE NANTEUIL, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (FR)

John LYNCH, premierminister; Michael O'KENNEDY, udenrigsminister; Brendan DILLON, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (IE)

Giulio ANDREOTTI, formand for Ministerrådet; Adolfo BATTAGLIA, departementschef, udenrigsministeriet; Eugenio PLAJA, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (IT)

([17]) For så vidt angår EKSF, jf. afgørelse truffet af Rådet for De Europæiske Fællesskaber den 24.5.1979 vedrørende Den Hellenske Republiks tiltrædelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, EFT L 291 af 19.11.1979 (Dokumenter vedrørende Den Hellenske Republiks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber).

Gaston THORN, premierminister, udenrigsminister; Jean DONDELINGER, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (LU)

Chris VAN DER KLAAUW, udenrigsminister; Jan LUBBERS, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (NL)

Peter CARRINGTON, minister for udenrigs- og commonwealthanliggender; Donald MAITLAND, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. januar 1981

EFT L 291 af 19. november 1979 (Dokumenter vedrørende Den Hellenske Republiks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber)

Autentiske sprog

DA, DE, **EL,** EN, FR, GA, IT, NL

13

Traktat om ændring af traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber for så vidt angår Grønland »Grønlandstraktaten«

Dato og sted for undertegnelsen

13. marts 1984, Bruxelles, Belgien

Signatarer

Leo TINDEMANS, minister for forbindelserne udadtil i Kongeriget Belgien (BE)

Uffe ELLEMANN-JENSEN, Danmarks udenrigsminister; Gunnar RIBERHOLDT, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Danmarks faste repræsentant (DK)

Hans-Dietrich GENSCHER, udenrigsminister for Forbundsrepublikken Tyskland (DE)

Theodoros PANGALOS, statssekretær for udenrigsanliggender for Den Hellenske Republik (EL)

Roland DUMAS, minister for europaanliggender for Den Franske Republik (FR)

Peter BARRY, Irlands udenrigsminister (IE)

Giulio ANDREOTTI, udenrigsminister for Den Italienske Republik (IT)

Colette FLESCH, udenrigsminister for regeringen for Storhertugdømmet Luxembourg (LU)

Wim VAN EEKELEN, statssekretær for udenrigsanliggender for Nederlandene; H.J.Ch. RUTTEN, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, fast repræsentant for Nederlandene (NL)

Geoffrey HOWE, Q.C., M.P., statssekretær for udenrigs- og commonwealthanliggender (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. januar 1985

EFT L 29 af 1. februar 1985

Autentiske sprog

DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL

Yderligere oplysninger

Grønlandstraktaten knytter protokollen om den særlige ordning for Grønland som bilag til EØF-traktaten

14

Traktat mellem Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellenske Republik, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (medlemmer af De Europæiske Fællesskaber) og Kongeriget Spanien, Republikken Portugal, om Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og af Det Europæiske Atomenergifællesskab

»Traktaten om Spaniens og Portugals tiltrædelse af EØF og Euratom« ([18])

Dato og sted for undertegnelsen

12. juni 1985, »Salón de Columnas«, Palacio Real, Madrid, Spanien — Palácio de Belém, Lissabon, Portugal

Signatarer

Wilfried MARTENS, premierminister; Leo TINDEMANS, udenrigsminister; Paul NOTERDAEME, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (BE)

Poul SCHLÜTER, statsminister; Uffe ELLEMANN-JENSEN, udenrigsminister; Jakob Esper LARSEN, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (DK)

Hans-Dietrich GENSCHER, forbundsminister for udenrigsanliggender; Gisbert POENSGEN, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (DE)

Yannis HARALAMBOPOULOS, udenrigsminister; Theodoros PANGALOS, statssekretær, udenrigsministeriet, ansvarlig for EF-anliggender; Alexandre ZAFIRIOU, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (EL)

Felipe GONZÁLEZ MÁRQUEZ, ministerpræsident; Fernando MÓRAN LÓPEZ, udenrigsminister; Manuel MARÍN GONZÁLEZ, statssekretær for forbindelser med De Europæiske Fællesskaber; Gabriel FERRÁN DE ALFARO, ambassadør, chef for den spanske mission ved De Europæiske Fællesskaber (ES)

([18]) For så vidt angår tiltrædelse af EKSF, jf. afgørelse truffet af Rådet for De Europæiske Fællesskaber den 11.6.1985 om Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, EFT L 302 af 15.11.1985.

Laurent FABIUS, premierminister; Roland DUMAS, udenrigsminister; Catherine LALUMIÈRE, delegeret minister med ansvar for europaanliggender; Luc DE LA BARRE DE NANTEUIL, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (FR)

Garret FITZGERALD, TD, premierminister; Peter BARRY, TD, udenrigsminister; Andrew O'ROURKE, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (IE)

Bettino CRAXI, formand for Ministerrådet; Giulio ANDREOTTI, udenrigsminister; Pietro CALAMIA, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (IT)

Jacques F. POOS, viceministerpræsident, udenrigsminister; Joseph WEYLAND, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (LU)

Ruud LUBBERS, ministerpræsident, minister for almene anliggender; Hans VAN DEN BROEK, udenrigsminister; H.J.Ch. RUTTEN, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (NL)

Mário SOARES, premierminister; Rui MACHETE, vicepremierminister; Jaime GAMA, udenrigsminister; Ernâni Rodrigues LOPES, finans- og planlægningsminister (PT)

Geoffrey HOWE, Q.C., M.P., statssekretær for udenrigs- og commonwealthanliggender (UK); Michael BUTLER, ambassadør, fast repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. januar 1986

EFT L 302 af 15. november 1985 (Dokumenter vedrørende Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber)

Autentiske sprog

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, **PT**

15
Fællesakten

Dato og sted for undertegnelsen

17. februar 1986 (Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Det Forenede Kongerige), Luxembourg, Luxembourg

28. februar 1986 (Danmark, Grækenland, Italien), Haag, Nederlandene

Signatarer

Leo TINDEMANS, udenrigsminister (BE)

Uffe ELLEMANN-JENSEN, udenrigsminister (DK)

Hans-Dietrich GENSCHER, forbundsudenrigsminister (DE)

Karolos PAPOULIAS, udenrigsminister (EL)

Francisco FERNANDEZ ORDOÑEZ, udenrigsminister (ES)

Roland DUMAS, udenrigsminister (FR)

Peter BARRY, TD, udenrigsminister (IE)

Giulio ANDREOTTI, udenrigsminister (IT)

Robert GOEBBELS, statssekretær, udenrigsministeriet (LU)

Hans VAN DEN BROEK, udenrigsminister (NL)

Pedro PIRES DE MIRANDA, udenrigsminister (PT)

Lynda CHALKER, stedfortrædende minister for udenrigs- og commonwealthanliggender (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. juli 1987

EFT L 169 af 29. juni 1987

Autentiske sprog

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, PT

Yderligere oplysninger

Ændrer EKSF-traktaten, EØF-traktaten og Euratomtraktaten

16

Traktat om Den Europæiske Union
»Maastrichttraktaten«

Dato og sted for undertegnelsen

7. februar 1992, »Statenzaal«, Provinciehuis, Maastricht, Nederlandene

Signatarer

Mark EYSKENS, udenrigsminister; Philippe MAYSTADT, finansminister (BE)

Uffe ELLEMANN-JENSEN, udenrigsminister; Anders FOGH RASMUSSEN, økonomiminister (DK)

Hans-Dietrich GENSCHER, forbundsudenrigsminister; Théodor WAIGEL, forbundsfinansminister (DE)

Antonios SAMARAS, udenrigsminister; Efthymios CHRISTODOULOU, økonomiminister (EL)

Francisco FERNANDEZ ORDOÑEZ, udenrigsminister; Carlos SOLCHAGA CATALÁN, økonomi- og finansminister (ES)

Roland DUMAS, udenrigsminister; Pierre BEREGOVOY, økonomi-, finans- og budgetminister (FR)

Gerard COLLINS, udenrigsminister; Bertie AHERN, finansminister (IE)

Gianni DE MICHELIS, udenrigsminister; Guido CARLI, minister for statens finanser (IT)

Jacques F. POOS, vicepremierminister, udenrigsminister; Jean-Claude JUNCKER, finansminister (LU)

Hans VAN DEN BROEK, udenrigsminister; Wim KOK, finansminister (NL)

João de Deus PINHEIRO, udenrigsminister; Jorge BRAGA DE MACEDO, finansminister (PT)

Douglas HURD, minister for udenrigs- og commonwealthanliggender; Francis MAUDE, statssekretær for finansielle anliggender, finansministeriet (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. november 1993

EFT C 191 af 29. juli 1992

Autentiske sprog

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, PT

Yderligere oplysninger

Indfører traktaten om Den Europæiske Union

Ændrer EØF-traktaten med henblik på at oprette Det Europæiske Fællesskab; ændrer EKSF-traktaten og Euratomtraktaten.

Undtagelser fra anvendelsen af traktaterne:

— Danmark og Det Forenede Kongerige deltager ikke i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union ([19]).

— Danmark deltager ikke i udarbejdelsen og anvendelsen af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik og navnlig i foranstaltninger vedtaget på grundlag af afsnit V i EU-traktaten, der har indvirkning på forsvarsområdet ([20]).

([19]) Jf. især to protokoller knyttet som bilag til EF-traktaten ved traktaten om Den Europæiske Union: protokollen om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og protokollen om visse bestemmelser vedrørende Danmark.

([20]) Jf. især protokollen om Danmarks stilling.

17

Akt om ændring af protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank med henblik på at bemyndige Styrelsesrådet til at oprette en europæisk investeringsfond »Akten om oprettelse af en europæisk investeringsfond«

Dato og sted for undertegnelsen

25. marts 1993, Rådet, Bruxelles, Belgien

Signatarer

Philippe DE SCHOUTHEETE DE TERVARENT, ambassadør, fast repræsentant (BE)
Gunnar RIBERHOLDT, ambassadør, fast repræsentant (DK)
Jochen GRÜNHAGE, stedfortrædende fast repræsentant (DE)
Léonidas EVANGELIDIS, ambassadør, fast repræsentant (EL)
Camilo BARCIA GARCÍA-VILLAMIL, ambassadør, fast repræsentant (ES)
François SCHEER, ambassadør, fast repræsentant (FR)
Pádraig MAC KERNAN, ambassadør, fast repræsentant (IE)
Federico DI ROBERTO, ambassadør, fast repræsentant (IT)
Jean-Jacques KASEL, ambassadør, fast repræsentant (LU)
Ben BOT, ambassadør, fast repræsentant (NL)
José César PAULOURO DAS NEVES, ambassadør, fast repræsentant (PT)
John KERR, ambassadør, fast repræsentant (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. maj 1994
EFT L 173 af 7. juli 1994

Autentiske sprog

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, PT

18

Traktat mellem Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Portugisiske Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (medlemmer af Den Europæiske Union) og Kongeriget Norge, Republikken Østrig, Republikken Finland, Kongeriget Sverige om Kongeriget Norges, Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union

»Traktaten om Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse«

Dato og sted for undertegnelsen

24. juni 1994, Skt. Georgs Kapel, Korfu, Grækenland ([21])

Signatarer

Jean-Luc DEHAENE, premierminister; Willy CLAES, udenrigsminister; Philippe DE SCHOUTHEETE DE TERVARENT, ambassadør, fast repræsentant for Belgien ved Den Europæiske Union (BE)

Poul NYRUP RASMUSSEN, statsminister; Niels HELVEG PETERSEN, udenrigsminister; Gunnar RIBERHOLDT, ambassadør, Danmarks faste repræsentant ved Den Europæiske Union (DK)

Helmut KOHL, forbundskansler; Klaus KINKEL, forbundsudenrigsminister og stedfortrædende forbundskansler; Dietrich VON KYAW, ambassadør, Tysklands faste repræsentant ved Den Europæiske Union (DE)

Andreas PAPANDREOU, premierminister; Karolos PAPOULIAS, udenrigsminister; Theodoros PANGALOS, viceudenrigsminister (EL)

Felipe GONZÁLEZ MÁRQUEZ, ministerpræsident; Javier SOLANA MADARIAGA, udenrigsminister; Carlos WESTENDORP Y CABEZA, statssekretær for forbindelserne med EF (ES)

Édouard BALLADUR, premierminister; Alain JUPPÉ, udenrigsminister; Alain LAMASSOURE, viceminister for EF-anliggender under udenrigsministeren; Pierre DE BOISSIEU, ambassadør, fast repræsentant for Den Franske Republik ved Den Europæiske Union (FR)

([21]) På grund af Norges manglende ratifikation af tiltrædelsestraktaten blev tiltrædelsestraktaten og de øvrige retsakter vedrørende tiltrædelsen gjort til genstand for afgørelse 95/1/EF truffet af Rådet for Den Europæiske Union om tilpasning af retsakterne vedrørende nye medlemsstaters tiltrædelse af Den Europæiske Union, EFT L 1 af 1.1.1995.

Albert REYNOLDS, premierminister; Dick SPRING, vicepremierminister og udenrigsminister; Padraic McKERNAN, ambassadør, Irlands faste repræsentant ved Den Europæiske Union (IE)

Silvio BERLUSCONI, ministerpræsident; Antonio MARTINO, udenrigsminister; Livio CAPUTO, statssekretær for udenrigsanliggender (IT)

Jacques SANTER, premierminister; Jacques F. POOS, vicepremierminister, udenrigsminister; Jean-Jacques KASEL, ambassadør, fast repræsentant for Luxembourg ved Den Europæiske Union (LU)

Ruud LUBBERS, premierminister; Peter KOOIJMANS, udenrigsminister; Ben BOT, ambassadør, fast repræsentant for Kongeriget Nederlandene ved Den Europæiske Union (NL)

Gro HARLEM BRUNDTLAND, statsminister; Bjørn TORE GODAL, udenrigsminister; Grete KNUDSEN, handelsminister og minister for handelsflåden; Eivinn BERG, leder af forhandlingsdelegationen (Norge)

Franz VRANITZKY, forbundskansler; Alois MOCK, forbundsudenrigsminister; Ulrich STACHER, generaldirektør, forbundskanslerens kontor; Manfred SCHEICH, chef for den østrigske mission ved De Europæiske Fællesskaber (AT)

Aníbal CAVACO SILVA, premierminister; José DURÃO BARROSO, udenrigsminister; Vítor MARTINS, statssekretær for EF-anliggender (PT)

Esko AHO, premierminister; Pertti SALOLAINEN, minister for udenrigshandel; Heikki HAAVISTO, udenrigsminister; Veli SUNDBAECK, statssekretær for udenrigsanliggender (FI)

Carl BILDT, statsminister; Margaretha af UGGLAS, udenrigsminister; Ulf DINKELSPIEL, minister for EF-anliggender og for udenrigshandel; Frank BELFRAGE, statssekretær for europaanliggender og udenrigshandel (SE)

John MAJOR, premierminister; Douglas HURD, minister for udenrigs- og commonwealthanliggender; David HEATHCOAT-AMORY, viceminister, Ministeriet for udenrigs- og commonwealthanliggender (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. januar 1995

EFT C 241 af 29. august 1994 (akter vedrørende tiltrædelsen)

Autentiske sprog

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, PT, **FI, SV**

Yderligere oplysninger

Norge afbryder ratifikationsprocessen efter det negative folkeafstemningsresultat den 28. november 1994

19

Amsterdamtraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union, traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter
»Amsterdamtraktaten«

Dato og sted for undertegnelsen

2. oktober 1997, »Burgenzaal«, det kongelige slot Aan De Dam, Amsterdam, Nederlandene

Signatarer

Erik DERYCKE, udenrigsminister (BE)

Niels HELVEG PETERSEN, udenrigsminister (DK)

Klaus KINKEL, forbundsudenrigsminister og stedfortrædende forbundskansler (DE)

Theodoros PANGALOS, udenrigsminister (EL)

Juan Abel MATUTES, udenrigsminister (ES)

Hubert VÉDRINE, udenrigsminister (FR)

Raphael P. BURKE, udenrigsminister (IE)

Lamberto DINI, udenrigsminister (IT)

Jacques F. POOS, vicepremierminister, udenrigsminister samt minister for udenrigshandel og udviklingsbistand (LU)

Hans VAN MIERLO, viceministerpræsident og udenrigsminister (NL)

Wolfgang SCHÜSSEL, forbundsudenrigsminister og vicekansler (AT)

Jaime GAMA, udenrigsminister (PT)

Tarja HALONEN, udenrigsminister (FI)

Lena HJELM-WALLÉN, udenrigsminister (SE)

Douglas HENDERSON, viceminister (»Minister of State«), Ministeriet for Udenrigs- og Commonwealthspørgsmål (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. maj 1999

EFT C 340 af 10. november1997

Autentiske sprog

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, PT, FI, SV

Yderligere oplysninger

Undtagelser fra anvendelsen af traktaterne:

— Schengenreglerne på tidspunktet for integrationen af dem i Den Europæiske Union er bindende for Danmark, men udgør ikke gældende fællesskabsret for denne stat ([22]). Danmark har en opt-out med hensyn til Rådets senere vedtagelse af foranstaltninger på grundlag af afsnit IV i EF-traktaten. Det kan dog træffe afgørelse om at gennemføre en rådsafgørelse om udbygning af Schengenreglerne i sin nationale lovgivning på grundlag af afsnit IV i EF-traktaten ([23]).

— Irland og Det Forenede Kongerige er ikke parter i aftalerne om Schengenreglerne; Schengenreglerne på tidspunktet for integrationen af dem i Den Europæiske Union finder ikke anvendelse på dem. De kan dog anmode om at deltage i nogle af eller alle disse regler ([24]). De kan også vælge at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af foranstaltninger på grundlag af afsnit IV i EF-traktaten ([25]).

([22]) Jf. »Protokol om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union«, der er knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten.

([23]) Jf. »Protokol om Danmarks stilling«.

([24]) Jf. »Protokol om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union«.

([25]) Jf. »Protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling«, der er knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten.

20

Nicetraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union, traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter

»Nicetraktaten«

Dato og sted for undertegnelsen

26. februar 2001, »Salle de Bal«, Palais Sarde, Préfecture des Alpes-Maritimes, Nice, Frankrig

Signatarer

Paul-Henri SPAAK, vicepremierminister og udenrigsminister (BE)

Niels HELVEG PETERSEN, udenrigsminister (DK)

Joseph FISCHER, forbundsudenrigsminister og stedfortrædende forbundskansler (DE)

Georgios PAPANDREOU, udenrigsminister (EL)

Josep PIQUÉ I CAMPS, udenrigsminister (ES)

Hubert VÉDRINE, udenrigsminister (FR)

Brian COWEN, udenrigsminister (IE)

Lamberto DINI, udenrigsminister (IT)

Lydie POLFER, vicepremierminister, udenrigsminister og minister for udenrigshandel (LU)

Jozias VAN AARTSEN, udenrigsminister (NL)

Benita FERRERO-WALDNER, forbundsudenrigsminister (AT)

Jaime GAMA, udenrigsminister (PT)

Erkki TUOMIOJA, udenrigsminister (FI)

Anna LINDH, udenrigsminister (SE)

Robin COOK, minister for udenrigs- og commonwealthspørgsmål (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. februar 2003

EFT L 80 af 10. marts 2001

Autentiske sprog

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, PT, FI, SV

21

Traktat mellem Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (medlemmer af Den Europæiske Union) og Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik om Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union

»Traktat om den store udvidelse«

Dato og sted for undertegnelsen

16. april 2003, Attalos' Stoa, den antikke agora, Athen, Grækenland

Signatarer

Guy VERHOFSTADT, premierminister; Louis MICHEL, vicepremierminister og udenrigsminister (BE)

Václav KLAUS, præsident; Vladimír ŠPIDLA, premierminister; Cyril SVOBODA, vicepremierminister og udenrigsminister; Pavel TELIČKA, chef for Den Tjekkiske Republiks delegation ved forhandlingerne om tiltrædelsen af Den Europæiske Union, ambassadør og chef for Den Tjekkiske Republiks mission ved De Europæiske Fællesskaber (CZ)

Anders FOGH RASMUSSEN, statsminister; Per Stig MØLLER, udenrigsminister (DK)

Gerhard SCHRÖDER, forbundskansler; Joseph FISCHER, forbundsudenrigsminister og stedfortrædende forbundskansler (DE)

Arnold RÜÜTEL, præsident; Kristiina OJULAND, udenrigsminister (EE)

Konstantinos SIMITIS, premierminister; Giorgos PAPANDREOU, udenrigsminister; Tassos GIANNITSIS, viceudenrigsminister (EL)

José Maria AZNAR LÓPEZ, ministerpræsident; Ana PALACIO VALLELERSUNDI, udenrigsminister (ES)

Jean-Pierre RAFFARIN, premierminister; Dominique GALOUZEAU DE VILLEPIN, udenrigsminister; Noëlle LENOIR, viceminister under udenrigsministeren med ansvar for europaspørgsmål (FR)

Bertie AHERN, premierminister (Taoiseach); Brian COWEN, udenrigsminister (IE)

Silvio BERLUSCONI, ministerpræsident; Franco FRATTINI, udenrigsminister (IT)

Tassos PAPADOPOULOS, præsident; George IACOVOU, udenrigsminister (CY)

Vaira VĪĶE-FREIBERGA, præsident; Einars REPŠE, Premierminister; Sandra KALNIETE, udenrigsminister; Andris KESTERIS, chefforhandler for Republikken Letlands tiltrædelse af Den Europæiske Union, vicestatssekretær, udenrigsministeriet (LV)

Algirdas Mykolas BRAZAUSKAS, premierminister; Antanas VALIONIS, udenrigsminister (LT)

Jean-Claude JUNCKER, premierminister, Ministre d'État; Lydie POLFER, udenrigsminister og minister for udenrigshandel (LU)

Péter MEDGYESSY, premierminister; László KOVÁCS, udenrigsminister; Endre JUHÁSZ, ambassadør for Republikken Ungarn ved Den Europæiske Union, chefforhandler for Republikken Ungarns tiltrædelse af Den Europæiske Union (HU)

Edward FENECH ADAMI, premierminister; Joe BORG, udenrigsminister; Richard CACHIA CARUANA, leder af forhandlingsdelegationen (MT)

Jan Pieter BALKENENDE, premierminister; Jakob Gijsbert DE HOOP SCHEFFER, udenrigsminister (NL)

Wolfgang SCHÜSSEL, forbundskansler; Benita FERRERO-WALDNER, forbundsudenrigsminister (AT)

Leszek MILLER, premierminister; Włodzimierz CIMOSZEWICZ, udenrigsminister; Robert GOEBBELS, statssekretær, udenrigsministeriet (LU)

José Manuel DURÃO BARROSO, premierminister; António MARTINS DA CRUZ, udenrigsminister (PT)

Janez DRNOVŠEK, præsident; Anton ROP, premierminister; Dimitrij RUPEL, udenrigsminister (SI)

Rudolf SCHUSTER, præsident; Mikuláš DZURINDA, premierminister; Eduard KUKAN, udenrigsminister; Ján FIGEL, chefforhandler for Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union (SK)

Paavo LIPPONEN, statsminister; Jari VILÉN, minister for udenrigshandel (FI)

Göran PERSSON, statsminister; Anna LINDH, udenrigsminister (SE)

Tony BLAIR, premierminister; Jack STRAW, minister for udenrigs- og commonwealthspørgsmål (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EFT

1. maj 2004

EUT L 236 af 23. september 2003 (akter vedrørende tiltrædelsen) og EUT C 227 E af 23. september 2003 (tillæg til bilagene til akten vedrørende vilkårene for tiltrædelse)

Autentiske sprog

ES, **CS**, DA, DE, **ET**, EL, EN, FR, GA, IT, **LV**, **LT**, **HU**, **MT**, NL, **PL**, PT, **SK**, **SL**, FI, SV

22
Traktaten om en forfatning for Europa

Dato og sted for undertegnelsen

29. oktober 2004, »Sala degli Orazi e Curiazi«, Capitol, Rom, Italien

Signatarer

Guy VERHOFSTADT, premierminister; Karel DE GUCHT, udenrigsminister (BE)

Stanislav GROSS, premierminister; Cyril SVOBODA, udenrigsminister (CZ)

Anders FOGH RASMUSSEN, statsminister; Per Stig MØLLER, udenrigsminister (DK)

Gerhard SCHRÖDER, forbundskansler; Joseph FISCHER, forbundsudenrigsminister og stedfortrædende forbundskansler (DE)

Juhan PARTS, premierminister; Kristiina OJULAND, udenrigsminister (EE)

Kostas KARAMANLIS, premierminister; Petros G. MOLYVIATIS, udenrigsminister (EL)

José Luis RODRÍGUEZ ZAPATERO, ministerpræsident; Miguel Angel MORATINOS CUYAUBÉ, udenrigs- og samarbejdsminister (ES)

Jacques CHIRAC, præsident; Jean-Pierre RAFFARIN, premierminister; Michel BARNIER, udenrigsminister (FR)

Bertie AHERN, premierminister (Taoiseach); Dermot AHERN, udenrigsminister (IE)

Silvio BERLUSCONI, ministerpræsident; Franco FRATTINI, udenrigsminister (IT)

Tassos PAPADOPOULOS, præsident; George IACOVOU, udenrigsminister (CY)

Vaira VĪĶE-FREIBERGA, præsident; Indulis EMSIS, premierminister; Artis PABRIKS, udenrigsminister (LV)

Valdas ADAMKUS, præsident; Algirdas Mykolas BRAZAUSKAS, premierminister; Antanas VALIONIS, udenrigsminister (LT)

Jean-Claude JUNCKER, premierminister, Ministre d'État; Jean ASSELBORN, vicepremierminister samt udenrigs- og indvandringsminister (LU)

Befuldmægtigede fra Ungarn: Ferenc GYURCSÁNY, premierminister; László KOVÁCS, udenrigsminister (HU)

Lawrence GONZI, premierminister; Michael FRENDO, udenrigsminister (MT)

Jan Pieter BALKENENDE, premierminister; Ben BOT, udenrigsminister (NL)

Wolfgang SCHÜSSEL, forbundskansler; Ursula PLASSNIK, forbundsudenrigsminister (AT)

Marek BELKA, premierminister; Włodzimierz CIMOSZEWICZ, udenrigsminister (PL)

Pedro Miguel DE SANTANA LOPES, premierminister; António Victor MARTINS MONTEIRO, udenrigsminister og minister for de portugisiske samfund i udlandet (PT)

Anton ROP, ministerpræsident; Ivo VAJGL, udenrigsminister (SI)

Mikuláš DZURINDA, premierminister; Eduard KUKAN, udenrigsminister (SK)

Matti VANHANEN, statsminister; Erkki TUOMIOJA, udenrigsminister (FI)

Göran PERSSON, statsminister; Laila FREIVALDS, udenrigsminister (SE)

Tony BLAIR, premierminister; Jack STRAW, minister for udenrigs- og commonwealthspørgsmål (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EUT

Ikke trådt i kraft

EUT C 310 af 16. december 2004

Autentiske sprog

ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, GA, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV

23

Traktat mellem Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Den Europæiske Unions medlemsstater) og Republikken Bulgarien og Rumænien om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union

»Traktaten om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse«

Dato og sted for undertegnelsen

25. april 2005, Abbaye de Neumünster, Luxembourg, Luxembourg

Signatarer

Karel DE GUCHT, udenrigsminister; Didier DONFUT, statssekretær for europaspørgsmål under udenrigsministeren (BE)

Georgi PARVANOV, præsident; Simeon SACHSEN-COBURG, premierminister; Solomon PASSY, udenrigsminister; Meglena KUNEVA, minister for europaspørgsmål (BG)

Vladimír MÜLLER, første viceudenrigsminister med ansvar for EU-spørgsmål; Jan KOHOUT, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Den Tjekkiske Republiks faste repræsentant ved Den Europæiske Union (CZ)

Friis Arne PETERSEN, direktør for Udenrigsministeriet; Claus GRUBE, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Kongeriget Danmarks faste repræsentant ved Den Europæiske Union (DK)

Hans Martin BURY, viceminister for europaspørgsmål; Wilhelm SCHÖNFELDER, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Forbundsrepublikken Tysklands faste repræsentant ved Den Europæiske Union (DE)

Urmas PAET, udenrigsminister; Väino REINART, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Republikken Estlands faste repræsentant ved Den Europæiske Union (EE)

Yannis VALINAKIS, viceudenrigsminister; Vassilis KASKARELIS, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Den Hellenske Republiks faste repræsentant ved Den Europæiske Union (EL)

Miguel Angel MORATINOS CUYAUBÉ, udenrigs- og samarbejdsminister; Alberto NAVARRO GONZÁLEZ, statssekretær for spørgsmål vedrørende Den Europæiske Union (ES)

Claudie HAIGNERÉ, viceminister under udenrigsministeren med ansvar for europaspørgsmål; Pierre SELLAL, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Den Franske Republiks faste repræsentant ved Den Europæiske Union (FR)

Dermot AHERN, udenrigsminister; Noel TREACY, viceminister med særligt ansvar for europaspørgsmål (IE)

Roberto ANTONIONE, statssekretær for udenrigsspørgsmål; Rocco Antonio CANGELOSI, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Den Italienske Republiks faste repræsentant ved Den Europæiske Union (IT)

George IACOVOU, udenrigsminister; Nicholas EMILIOU, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Republikken Cyperns faste repræsentant ved Den Europæiske Union (CY)

Artis PABRIKS, udenrigsminister; Eduards STIPRAIS, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Republikken Letlands faste repræsentant ved Den Europæiske Union (LV)

Antanas VALIONIS, udenrigsminister; Albinas JANUSKA, vicestatssekretær, udenrigsministeriet (LT)

Jean-Claude JUNCKER, premierminister, Ministre d'État og finansminister; Jean ASSELBORN, vicepremierminister samt udenrigs- og indvandringsminister (LU)

Ferenc SOMOGYI, udenrigsminister; Etele BARÁTH, minister uden portefølje med ansvar for europaspørgsmål (HU)

Michael FRENDO, udenrigsminister; Richard CACHIA CARUANA, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Maltas faste repræsentant ved Den Europæiske Union (MT)

Ben BOT, udenrigsminister; Atzo NICOLAÏ, minister for europaspørgsmål (NL)

Hubert GORBACH, vicekansler; Ursula PLASSNIK, forbundsudenrigsminister (AT)

Adam Daniel ROTFELD, udenrigsminister; Jaroslaw PIETRAS, statssekretær for europaspørgsmål (PL)

Diogo PINTO DE FREITAS DO AMARAL, ministro de Estado og udenrigsminister; Fernando Manuel de MENDONÇA D'OLIVEIRA NEVES, statssekretær for europaspørgsmål (PT)

Traian BĂSESCU, præsident; Călin POPESCU-TĂRICEANU, premierminister; Mihai-Răzvan UNGUREANU, udenrigsminister; Leonard ORBAN, chefforhandler med Den Europæiske Union (RO)

Božo CERAR, statssekretær, udenrigsministeriet (SI)

Eduard KUKAN, udenrigsminister; József BERÉNYI, statssekretær, udenrigsministeriet (SK)

Eikka KOSONEN, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Republikken Finlands faste repræsentant ved Den Europæiske Union (FI)

Laila FREIVALDS, udenrigsminister; Sven-Olof PETERSSON, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Kongeriget Sveriges faste repræsentant ved Den Europæiske Union (SE)

John GRANT, KCMG, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands faste repræsentant ved Den Europæiske Union (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EUT

1. januar 2007

EUT C 157 af 21. juni 2005 (akter vedrørende tiltrædelsen)

Autentiske sprog

BG, ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, GA, IT,LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, **RO**, SK, SL, FI, SV

24

Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab »Lissabontraktaten«

Dato og sted for undertegnelsen

13. december 2007, Mosteiros dos Jeronimos, Lissabon, Portugal

Signatarer

Guy VERHOFSTADT, premierminister; Karel DE GUCHT, udenrigsminister (BE)

Sergei STANISHEV, premierminister; Ivailo KALFIN, vicepremierminister og udenrigsminister (BG)

Mirek TOPOLÁNEK, premierminister; Karel SCHWARZENBERG, udenrigsminister (CZ)

Anders FOGH RASMUSSEN, statsminister; Per Stig MØLLER, udenrigsminister (DK)

Angela MERKEL, forbundskansler; Frank-Walter STEINMEIER, viceforbundskansler samt forbundsudenrigsminister (DE)

Andrus ANSIP, premierminister; Urmas PAET, udenrigsminister (EE)

Bertie AHERN, premierminister; Dermot AHERN, udenrigsminister (IE)

Konstantinos KARAMANLIS, premierminister; Dora BAKOYANNIS, udenrigsminister (EL)

José Luis RODRÍGUEZ ZAPATERO, ministerpræsident; Miguel Angel MORATINOS CUYAUBÉ, udenrigs- og samarbejdsminister (ES)

Nicolas SARKOZY, præsident; François FILLON, premierminister, Bernard KOUCHNER, udenrigs- og europaminister (FR)

Romano PRODI, ministerpræsident; Massimo D'ALEMA, viceministerpræsident og udenrigsminister (IT)

Tassos PAPADOPOULOS, præsident; Erato KOZAKOU-MARCOULLIS, udenrigsminister (CY)

Valdis ZATLERS, præsident; Aigars KALVĪTIS, premierminister; Māris RIEKSTIŅŠ, udenrigsminister (LV)

Valdas ADAMKUS, præsident; Gediminas KIRKILAS, premierminister; Petras VAITIEKŪNAS, udenrigsminister (LT)

Jean-Claude JUNCKER, premierminister; Jean ASSELBORN, udenrigsminister (LU)

Ferenc GYURCSÁNY, premierminister; Kinga GÖNCZ, udenrigsminister (HU)

Lawrence GONZI, premierminister; Michael FRENDO, udenrigsminister (MT)

Jan Pieter BALKENENDE, premierminister; Maxime VERHAGEN, udenrigsminister (NL)

Alfred GUSENBAUER, forbundskansler; Ursula PLASSNIK, forbundsminister for europæiske og internationale spørgsmål (AT)

Donald TUSK, premierminister; Radosław SIKORSKI, udenrigsminister (PL)

José SÓCRATES, premierminister; Luís Filipe AMADO, udenrigsminister (PT)
Traian BĂSESCU, præsident; Călin POPESCU-TĂRICEANU, premierminister; Adrian CIOROIANU, udenrigsminister (RO)
Janez JANŠA, premierminister; Dimitrij RUPEL, udenrigsminister (SI)
Robert FICO, premierminister; Ján KUBIŠ, udenrigsminister (SK)
Matti VANHANEN, statsminister; Ilkka KANERVA, udenrigsminister (FI)
Fredrik REINFELDT, statsminister; Cecilia MALMSTRÖM, europaminister (SE)
Gordon BROWN, premierminister; David MILIBAND, minister for udenrigs- og commonwealthspørgsmål (UK)

Ikrafttræden og offentliggørelse i EUT

1. december 2009
EUT C 306 af 17. december 2007

Autentiske sprog

BG, ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, GA, IT,LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV

Den Europæiske Unions officielle sprog

	Officielle sprog	ISO-kode
1	Bulgarsk (български)	bg
2	Spansk (español)	es
3	Tjekkisk (čeština)	cs
4	Dansk	da
5	Tysk (Deutsch)	de
6	Estisk (eesti keel)	et
7	Græsk (Ελληνικά)	el
8	Engelsk (English)	en
9	Fransk (français)	fr
10	Irsk (Gaeilge)	ga
11	Italiensk (italiano)	it
12	Lettisk (latviešu valoda)	lv
13	Litauisk (lietuvių kalba)	lt
14	Ungarsk (magyar)	hu
15	Maltesisk (Malti)	mt
16	Nederlandsk (Nederlands)	nl
17	Polsk (polski)	pl
18	Portugisisk (português)	pt
19	Rumænsk (română)	ro
20	Slovakisk (slovenčina)	sk
21	Slovensk (slovenščina)	sl
22	Finsk (suomi)	fi
23	Svensk (svenska)	sv

Generalsekretariatet for Rådet

En retsunion: fra Paris til Lissabon
Historien om Den Europæiske Unions traktater

Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor

2012 — 55 s. — 17,6 x 25 cm

ISBN 978-92-824-3504-5
doi:10.2860/76167

SÅDAN FÅR MAN FAT I PUBLIKATIONER FRA EU

Gratis publikationer:

- Via EU Bookshop (http://bookshop.europa.eu).
- Hos Den Europæiske Unions repræsentationer eller delegationer. Kontaktoplysninger kan findes på: http://ec.europa.eu eller fås ved at sende en fax til +352 292942758.

Betalingspublikationer:

- Via EU Bookshop (http://bookshop.europa.eu).

Betalingsabonnementer (f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende* og samlinger af afgørelser fra Den Europæiske Unions Domstol):

- Via Den Europæiske Unions Publikationskontors salgskontorer (http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm).

QC-31-11-407-DA-C

Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Tlf. +32 22816111

www.consilium.europa.eu

doi:10.2860/76167
ISBN 978-92-824-3504-5